

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Chrestomathia Targumica

Merx, Adalbert

Berlin, 1888

17

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10295

צפר 313 diluculum, בצפרא mane, abs. צפר Gen. 1, 5. | צפירא, abs. cstr. צפיר hircus. Fem. *צפיראה, cstr. *צפירת. | *צפירא = צפירא = צפירא avis, 161²³ Pl. cstr. צפירא שמיא aves coeli. Cstr. in Sing. est צפר שחפא avis šahpa. Levit. 11, 16. | צפור n. pr. viri Sippor, pater regis Balaq. 18.

צרה Itpa. *אצרה, Imprf. Pl. fem. יצרה 30¹⁰ advocatus est. Af. enim *אצרה est vociferatus est, clamavit, ar. صَرَخ sonuit, clamavit. Buxt. l. l. vertit emittentur, et simul addit, Aben Ezr. Dan. 2, 39 et Genes. 27, 40 citare pro יצרה lectionem רשעה לקח, quam melius quadrare censet. Genes. 27, 40 in mea editione Aben Ezr. nihil de lectione monuit.

צרך Itpa. *אצריך opus habuit, indiguit. *צורכא, Pl. c. S. צורכי 128¹⁸, צורכיהו id quo quis opus habet, necessitas, indigentia. Absolutus est צרוך utilitas. 46, 133 צרוך בחון צרוך, quorum nulla est utilitas, accuratius, quorum nulla est indigentia, quibus nemo eget. | צריך mscl. abs. 116¹⁰ et צריכא fem. absol. Jes. 53, 2 egens, opus habens. Constr. c. ל objecti.

צרה Inf. מצרה igne adhibito liquavit, conflavit, purgavit.

ק

קבב = קובה = קובה, quod est fornix, conclave concameratum, nec non tabernaculum. Num. 25, 8 jam veteres interpretes locum meretricum intellegunt, Vulg. lupanar, (LXX λάμνος) et sic קובה Abod. zar. 17⁶ dicitur קובה של זונה.

קבל e regione positum esse, adversus aliquem positum esse. — Pe. *קבל 155¹³, Imprf. יקבל 977, Inf. *מקבל 96²⁰, Partic. f. Pl. קבלן 66, clamavit, questus est, proprie rem aliquam e regione alicujus posuit, uti arab. dicitur عرض له شيئا proponere, unde pers. عرض libellus supplex et neosyr. קבילן petitio. Cf. عرض = ערע. | *קבילה c. S. קבילה 96²¹, 977 querela, querimonia, planctus. — Syr. *מביל est accusavit, מביל accusatus.

הקָבִיל Imprf. 55², Pl. קָבִילָהּ 40¹, Prs. 124⁴, 2 Pa. קָבִיל 34⁵, אֶקְבִיל Pl. יִקְבִילוּ Inf. קָבֵלָא accepit, suscepit, probavit, proprie rem ex adverso sibi posuit. — Itpa. אֶתְקַבֵּל, אֶתְקַבֵּל Deut. 33, 21 acceptus est.

*קָבֵלָא id quod ante aliquem est, abs. קָבֵל, itaque מִקָּבֵל a facie 50¹³, מִקְבִילוֹן 45¹⁵ coram iis. Cum לְקָבִיל ל 54¹⁶ coram. Cum Suff. et לְקָבִילִי ל 22⁹ coram me 125¹³, deinde cum ל et מִן מִלְקָבֵלִי coram me, in conspectu meo 18¹⁷. Form. syr. est מִקְבֵּל, מִקְבֵּל et c. S. מִקְבֵּל, unde explicatur scriptura קָבִיל 50¹³ et לְקָבִיל = syr. מִקְבֵּל.

*קָבֵלָא Imprf. יִקְבֵּל obscurum fuit, obtenebratum est 144. | קָבֵלָא 38 et *קִיבֵּלָא 155¹¹ tenebrae, caligo. Hieros. מִקְבֵּל est σκοτος, מִקְבֵּל σκοτεινόν.

קָבֵר, קָבֵר *קָבֵר, syr. נִמְכַּח, Imprt. Plur. קָבֵרִי 80¹⁸, Partic. קָבֵרִי inhumavit, sepelivit. | קָבֵרִי c. S. קָבֵרִי abs. 81 sepultura, sepulcrum.

קָרָא Levit. 11, 17 avis immunda, hebr. פִּיט dicta, species ululae, bubo vel noctua. Knobel vult strigem passerinam Lin.

קָרָח Deut. 28, 22 = hebr. קָרָח febris ardens. Syr. מִקְרָח subito exarsit B. B. Deut. 32, 22 Pes.

קָדֵל, קָדֵל *קָדֵל collum.

קָדָם = קָדָם a parte anteriore fuit, praecessit, pervenit. Ex Pe. habes Infinit. *מִקְדָּם in מִקְדָּם בשׁוֹפְרִיךְ 156 ut pervenias in conspectum ejus, ut procedas ad illum in pulcritudine tua. — Pa. *קָדָם 124⁶, Imprf. c. S. יִקְדָּמוּנִי 125⁷, Inf. c. S. לְקָדְמוֹתֶיהָ 13 in conspectum alicujus venit, obviam ivit, c. c. Acc. — Af. אֶקְדָּם, Partic. Pl. מִקְדָּמוֹן 142⁴ = מִקְדָּמוֹן mane aliquid fecit, tempore matutino surrexit. — Imprt. fem אֶקְדָּמִי רַחֵם 156 cum Acc. idem quod Pa. in conspectum ejus (Dei) procedas cum pre-catione, ut tibi concedat. — בְּקָדְמוֹתָא 53 קָדְמוֹתָא; 53 בְּקָדְמוֹתָא primum, ab initio. | קָדָם ante, coram. c. S. Plur. קָדְמוֹתֵי et קָדְמוֹתֵי 46, קָדְמוֹתֵי cet. Ad קָדָם cf. מִקְדָּם in מִקְדָּם, quod tamen ā breve

habet. | קִדְמָא, quod inusitatum syriaco ܩܕܡܐ anterior, primus, respondet, in Plur. בְּקִדְמִין est initium, primum, Gen. 1, 1 ab initio; מִלְּקִדְמִין inde ab initio. — Gen. 3, 24 מִלְּקִדְרָא = מִקְדָּם ab oriente. | קִדְוֵמָא 139, קִדְוֵם, קִדְוֵם 47, 17⁴ latus orientale, ventus ex oriente veniens = קִדְוֵם.

קדר קדרָא olla, lebes 144.

קִדְשָׁהּ קִדְשָׁהּ Pa. קִדְשָׁהּ, Pl. קִדְשָׁהּ 50¹², Inf. c. S. קִדְשָׁהּ sanctificare, sanctum reddere, tamquam sanctum colere. — Itpa. אֶת־קִדְשָׁהּ pass. sanctificatus est et reflexive sanctum se praebuit Lev. 10, 3; Num. 20, 13. | קִדְשָׁהּ, abs. קִדְשָׁהּ, Pl. קִדְשָׁהּ sanctus, sacer. | קִדְשָׁהּ sanctitas, Pl. קִדְשָׁהּ. De נִכְסָהּ קִדְשָׁהּ v. נִכְסָהּ. — Stat. cstr. vocabuli formatur קִדְשָׁהּ et קִדְשָׁהּ pro *קִדְשָׁהּ, quod factum ex imitatione hebr. קִדְשָׁהּ קִדְשָׁהּ quod vertitur קִדְשָׁהּ 51² et קִדְשָׁהּ 64. | מִקְדָּשָׁהּ 145¹⁰ sanctuarium, locus sanctus. | קִדְשָׁהּ 70²⁵, 73¹³ in-auris, proprie amuletum quod dicunt, cf. ܩܕܝܫܐ et ܩܕܝܫܐ amuletum de collo dependens, quod est signum externum, hominem Dei tutelam quaerere, ut קִדְשָׁהּ in aure portatum est signum servitii Deo alicui praestandi, cui homo est sacer. Auris, i. e. organi audiendi et parendi in servis usum habes etiam Exod. 21, 6.

קִדְשָׁהּ קִדְשָׁהּ 18¹¹ congregatio, coetus, synagoga. Ita et hieros.

קִדְשָׁהּ.

קִדְשָׁהּ קִדְשָׁהּ = קִדְשָׁהּ ܩܕܝܫܐ vox, sonus, 88 tonitru; קִדְשָׁהּ sic! 102³ uno ore.

קִדְשָׁהּ Pl. קִדְשָׁהּ, Imprf. *קִדְשָׁהּ, Partic. קִדְשָׁהּ stetit surrexit. Inf. מִקְדָּשָׁהּ 156¹² in dialecto Palaestinensi pro *מִקְדָּשָׁהּ = מִקְדָּשָׁהּ, pro aliquo stetit, eum tuitus est. — Pa. קִדְשָׁהּ, קִדְשָׁהּ 14, 2 Prs. קִדְשָׁהּ 153, 1 Prs. קִדְשָׁהּ 54, קִדְשָׁהּ 22, constituit, definivit, foedus (קִדְשָׁהּ) inivit. — Cum על Genes. 24, 3 jurejurando interposito aliquem adstrinxit et cum ל ib. 9 jusjurandum praestitit. Accuratius קִדְשָׁהּ est foedus (קִדְשָׁהּ) ei imposuit, et קִדְשָׁהּ לִיהּ est foedus ei praestitit. Num. 21, 2 est votum fecit. — Imprf. אֶת־קִדְשָׁהּ, c. S. קִדְשָׁהּ et קִדְשָׁהּ 90, 96, Inf. קִדְשָׁהּ. — Itpa. אֶת־קִדְשָׁהּ, Imprf. מִתְקִדְשָׁהּ constitutum est, stabile fuit, מִתְקִדְשָׁהּ Num. 21, 9 sanatus

est. — Af. *אָקים, Imprf. הָקִים, Pl. הַקִּימוֹן erexit 33. — | קָמְהָא |
 Pl. קָמֵן, c. S. קָמְחֵוּן 1. lapis erectus, statua = מצבה, pro quo syr.
 dicitur מַמְחֵוּ. — 2. קָמָא 94¹⁷ ex hebr. קמה desumptum, fruges
 in campo messi nondum maturae, culmi segetis. | קָמְהָא abs.
 קָמָא = מַמְחֵוּ statura. | *קָמְהָא, abs. קָמֵן, Pl. קָמְיָא, c. S. קָמְיָוּהִי,
 foedus. Saepius קָמְיָא per *i* scribitur secundum pronuntiationem
 antiquam cf. sub עוק. Quodsi vero 128¹⁷ קָמֵן scriptum est, falsum
 est, nam — ante consonantes dagessatas ponendum in hoc voca-
 bulo locum non habet, quia Jod est simplex. — Phrasis est קָמֵן
 קָמְיָא ad litt. erexit stationem, et גִּזְרֵי קָמְיָא 101 ex hebr. ברה
 בררה. — | קָמְיָא 74²¹, abs. קָמֵן 138², קָמֵן stabilis ex Pa., itaque
 proprie se ipsum constituens, ita ut notio quaedam activa voca-
 bulo inhaereat.

וְקָטְלוּ *קָטְלוּ interfecit, 1 Prs. c. S. קָטְלוּהֵיךְ 22, Imprf. *קָטְלוּ,
 Imprf. Plur. קָטְלוּ 31, nam קָטְלוּ 17⁶ Hebraismus est. Inf. מְקַטֵּל,
 c. S. מְקַטְלֵיהּ. Partic. Plur. קָטְלוּן. — Itpe. *אֶחָדְקָטְלוּ, Imprf.
 וְהֶקְטִיל, Inf. אֶחָדְקָטְלוּ interfecit 91⁴. — Pa. *קָטְלוּ, Imprf.
 וְקָטְלוּ 29¹⁷, אֶחָדְקָטְלוּ interfecit, occidit, sensu intensivo. | קָטְלוּ =
 מְקַטֵּל homicida, occisor 53⁵, 66¹⁴.

מְקַטֵּל, מְקַטֵּל abs. קָטְלוּ 160 cinis, syr. מְקַטֵּל.

קָטְלוּ = וְקָטְלוּ, *קָטְלוּ, קָטְלוּ decerpsit, et ut ar.
 קָטְלוּ vindemiavit. Inf. מְקַטֵּל 129. | *קָטְלוּ vindemia, abs. קָטְלוּ
 quod 151⁴ ex falsa analogia Hebraismi male קָטְלוּ scriptum est.
 Syr. מְקַטֵּל. Ephr. II, 21, Josua Stylit. ed Wright 40, 19 vindemia.
 Si קָטְלוּ rectum est procedit a *קָטְלוּ.

קָטְלוּ 4⁸, terminus technicus ex hebr. קָטְלוּ desump-
 tus, suffimentum. Procedit a radice aram. et arab. inusitata,
 nam מְקַטֵּל est ligavit, קָטְלוּ stillavit. | קָטְלוּ 75¹⁰ n. pr. mulieris
 Qetura.

קָטְלוּ n. pr. Qain.

קָטְלוּ 138 nomen plantae ex hebr. desumptum, ricinus.
 Jablonsky Opusc. I, 110 aegyptiace *xixi*.

אֶמְלֵא igne ussit, frixit, et in Af. קָלַא = יִקְלֵי, קָלַא קָלַא audax fuit, despexit, ludibrio habuit. Hinc 34²⁰ יִקְלֵי in Pe. vilipendit, hebr. est מִקְלָה. Gesenius radicem cum קָלַל conjunxit levis fuit, incitat, ita ut מִקְלָה sit vilipendens. Syr. فَعَمَلٌ incitat, Isaac Ant. ed. Bickell II, 106. | קָלַיָא al. lect. קָלַיָא = שָׂרָה hebr. Num. 21, 8, quod quum designet urentem, venenosum anguem, *קָלַיָא legendum est, urens anguis, serpens ignitus, quem Moyses basi (רֶאֱ) imponere jubetur. Ejus Plur. mascl. abs. est קָלַיָא 14¹³ ad רִדְדֵיָא referendum, urentes.

קָלַל levem esse. Af. אֶקְרֵי, Imprf. הֶקְרֵי 97⁹ exoneravit, levem habuit, vilipendit, contempsit. Partic. fem. abs. *מִקְלָא = מִקְלָא scribendum, pro quo מִקְלָא 151²¹ in codice. — Inf. *אֶקְלָא = אֶקְלָא scribendus pro אֶקְלָא 133 exonerare. | קָלַיָא Pl. abs. קָלַיָא 124¹⁷, 126¹² levis. | קָלַיָא paucum, paullum, breve tempus. Num. 21, 5. Quaeritur num rescribendum sit *קָלַיָא = קָלַיָא in ed. Sab. quia syr. dicitur فَعَمَلٌ, at observandum, Buxtorfium scribere קָלַיָא in lexico. Palpel. קָלַיָא perdidit, corrupit. Prf. Plur. c. S. קָלַיָא 151¹³ Hebraismus est pro קָלַיָא. Partic. מִקְלָיָא, Pl. מִקְלָיָא. | קָלַיָא c. S. fem. קָלַיָא, קָלַיָא, קָלַיָא! hydria, arab. قَلْبٌ syr. فَعَمَلٌ, Plur. مَعَلٌ Johan. Ephes. ed. Cureton 15.

קָלַמ 116⁸ calamus.

קָלַף 7¹⁰ squama, proprie cortex. Pl. קָלַפִּין, קָלַפִּין, קָלַפִּין, קָלַפִּין. Syr. in Pes. editum est مَقْلَفٌ. Ar. habes قَلْفٌ et equidem crediderim χέλυσος, cortex esse vocabulum peregrinum a Graecis ex oriente arcessitum.

I. קָנָא = קָנָא = קָנָא = קָנָא ruber fuit et פְּלִיא ardenti studio vel ira flagravit, Piel קָנָא zelotypus fuit, Hiph. הֶקְנִיא zelotypum reddidit. Hoc sensu adhibetur Af. *אֶקְנִיא, Plur. אֶקְנִיא, אֶקְנִיא 46⁵ et Imprf. 1 Prs. c. S. אֶקְנִיא, אֶקְנִיא 47 zelotypiam concitavit. — | קָנָא nomen actoris, zelotypus, ex phrasi hebr. קָנָא אֶל servatum 87. — Syr. nihil nisi فَعَمَلٌ zelotypia in usu est.

II. קָנָא = קָנָא, קָנָא, acquisivit sibi. | קָנָא c. S. קָנָא possessio 160, cf. Genes. 14, 29.

קנן *קנא c. S. קנ"ה 45¹³ nidus.

קסס *קסם, syr. ܩܫܝܢ, divinavit, hariolatus est. | *קסמ"א Pl. קסמ"א divinator, hariolus 26. | *קסמ"א Pl. קסמ"א 19⁶ = syr. ܩܫܝܢ instrumenta quibus divinatio instituitur. | קס"ה Hab. 3, 17 tributum, vectigal 1117. — Origo et etymologia dubia. Fuere qui ex latino *censum* vocabulum desumptum censerent (Mercerus, Scaliger) at obstat quod *m* casus obliqui latini servatum, vocabulumque non forma graeca *χρηστος* a Judaeis receptum esset, quod a veri specie abest. — Similis est forma arab. ⁹اقسومة² portio, dispertitio, at quomodo ad Aramaeos pervenit?

קפא *קפא, syr. ܩܦܐ aggregavit, coacervavit et coagulatus est, concrevit. Plur. קפ"י Exod. 15, 8 = hebr. קפאו, et in Pesch. ܩܦܐ, undae coacervatae sunt, concreverunt. — In lingua talmudica vertitur etiam innatavit, supernatavit, scilicet res in aquam cadens non resoluta nec in superficie extensa quasi coagulata, coacervata est. Radix cohaeret cum ܩܦܐ adhaesit.

קפד קפד contrahi, corrugari, unde ܩܦܕ Job. 7, 5. — Itpe. ܩܦܕ 142¹⁵ contractus, impeditus, cohibitus est. Ponitur pro hebr. קצר Mich. 2, 7.

קפ"ה קפ"ה nomen avis immundae Levit 11, 17 pro hebr. ܩܦܐ positum, quod noctuam, bubonem, ibin habent.

קפץ קפץ, Pa. *קפ"ץ salit, Inf. ܩܦܥܐ ad saliendum. Cf. ar. قفز.

קצא *קצא c. S. קצ"ה 25⁸ pars, fragmentum, syr. ܩܨܐ. Stat. abs. irregularis קצ"ה 23¹⁰ legitur pro קצא.

קרא קרא, 1 Prs. c. S. קרא 28²³, Plur. f. קרא 30¹⁴, Imprf. *קרא, Plur. 1 Prs. נקרא, Inf. נקרא, Partic. קרא 62⁵ vocavit. — Itpe. *קרא, Partic. Plur. נקרא, quod legendum pro קרא 126¹, vocatus est.

קרב קרב 2¹⁰, Plur. קרבו accessit, appropinquavit. Imprf. קרב 8, syr. ܩܪܒܐ, Plur. ܩܪܒܐ, Imprf. קרב Levit 9, 7, at in Plur. etiam קרבו 4¹⁴. — Pa. קרב, fem. קרבה, Pl. קרבו quibus in formis *a* hebraizat, adduxit, obtulit. — Itpa. *קרב, Imprf.

יחֲקָרֵב 94²² adductus est. | קָרִיב, abs. קָרִיב, Pl. c. S. קָרִיבִי cum vocali hebraizante, propinquus, amicus. | קָרִיבָנָא 65¹³, stat. constr. male hebraeo more cum *ā* קָרִיבָן Levit. 9, 7, Deutr. 33, 11, Plur. קָרִיבָנָא oblatio, sacrificium. | קָרִיבָא Pl. קָרִיבָא bellum.

קָרִיבָא f. urbs, formam קָרִיבָא = קָרִיבָא non legi. Cstr. Sing. קָרִיבָא in עֲמֵמָיָא ק' urbs populorum 30, קָרִיבָא מְחֻזְזָא urbs refugiorum ejus 23 Hebraismum sapit. Plur. קָרִיבָא 16, קָרִיבָא 45, c. S. קָרִיבָא urbes tuae, קָרִיבָא. Syr. קָרִיבָא, Pl. קָרִיבָא, cstr. קָרִיבָא = קָרִיבָא, Pl. קָרִיבָא.

קָרִיבָא c. S. קָרִיבָא cornu, f. Pl. קָרִיבָא cornua altaris 2¹³. קָרִיבָא Levit. 11, 21 crura, hebr. קָרִיבָא. Syr. קָרִיבָא est talus, at loco laudato non de talis agi potest, qui קָר' super pedes esse dicuntur.

קָרִיבָא v. קָרִיבָא.

קָרִיבָא durus, asper, vehemens. | קָרִיבָא abs. קָרִיבָא durities, severitas 163⁴.

קָרִיבָא c. S. קָרִיבָא, cstr. קָרִיבָא veritas, rectitudo, syr. קָרִיבָא per Taw scriptum est, at hieros. קָרִיבָא est ἀληθῶς. | קָרִיבָא, hieros. קָרִיבָא, verax, justus, rectus, abs. קָרִיבָא, Pl. c. S. קָרִיבָא 24, 44. Eodem sensu scribitur קָרִיבָא 151⁶ et Mich. 7, 4.

קָרִיבָא 84¹³ stipula, palea.

קָרִיבָא f. cstr. קָרִיבָא arcus, Plur. קָרִיבָא et קָרִיבָא in Targ. Palaest. etiam קָרִיבָא, syr. קָרִיבָא, cstr. קָרִיבָא generis com. est. Radix est קָרִיבָא unde hebr. קָרִיבָא et קָרִיבָא. — Hieros. scribitur קָרִיבָא τόξον (et קָרִיבָא ξυτῆιν) et haec scriptio etiam hebr. exstat Ps. 60, 6 et palmyrenice DMZ XII 214, ubi קָרִיבָא est sagittarius.

קָרִיבָא Levit. 11, 18 pro hebr. קָרִיבָא positum, avis immunda, pelecanus, onocrotalus. Jon. posuit קָרִיבָא Pes. קָרִיבָא, Saadj. القوق. Radix קָרִיבָא proponitur a Gesenio sensu vomendi, quia avis conchas marinas aliasque res devoratas evomere solet.